

terhed og Kraft at udføre nogen virksom Kontrol. Det maa indrømmes, at Tilsynet med Overholdelsen af Fiskerilove allerede i og for sig paa Grund af de Forhold, for hvilke de ere giorte, og hvorunder de skulle virke, medfører Vanskeligheder, som ikke i Almindelighed er tilstede ved Tilsynet med andre Love, og navnlig viser Vanskeligheden sig, naar Tilsynet alene skal udføres af det paa Landjorden bestiftede Politi, der ordentligvis kun er lidet indrettet paa at udstrække sin Virksomhed til det vaade Element. Selv med den bedste Villie vil det være vanskeligt at udrette noget, og Politiet bliver derfor snart tilbøjeligt til at betragte den her omhandlede Tilgift til dets mange andre Forretninger som noget Underordnet, der skydes tilside og maa staa tilbage. Naar det nemlig kommer til Stykket og der skal handles, hvad som oftest maa ske øjeblikkelig, saa har Politimesteren eller vedkommende Politifunktionær ingen Vaad og kan ingen faa*), eller han bliver sønig eller paa andre Maader hjælpeløs og taber sin Myndighed o. s. v., og selv om ellers Alt søjer sig, bliver Resultatet maaste dog kun Tidsspilde i en lang og frugtesløs Forsølgelse, hvorfra man vender vaad tilbage. Omstændighederne ere virkelig af den Bessaffenhed, at de i høj Grad egne sig til at sølne Søren hos Underøvrighederne og deres Betjente for at udføre, hvad der ganske vist ellers er deres Pligt, naar de ere saa udsatte for at komme bestemte derfra; og ikke bedre vil det gaa med de fleste Sognefogder, som efter deres hele Stilling til Sognets øvrige Beboere kunne have Vanskelighed nok ved med fornøden Kraft at udføre deres Pligter paa Landjorden. Ses dernæst hen til Overtræderne, Fiskerne, stiller Sagen sig heller ikke gunstig for Lovens Overholdelse, Fordelen er overvejende paa deres Side, og atter her bliver det forandrede Element ikke uden Indflydelse. Naar Fiskeren er kommen paa Søen, føler han sig uvilkaarlig friere; han fristes — om end Tanken er forsængelig — ved Indtrykket af, at Lovens Arm ikke kan naa ham, dens Gaandhøevres Øje ikke forfølge ham; og bliver han opdaget og estersat, er heldig Flugt, oftest begunstiget af Natten, det Sandsynligste: Hven er saa Overtræderen? han har haat den Tilfredsstillelse at narre Politiet, et ikke ringe Udbytte for mangen En. Dette gjælder dog mindre den paa Stedet bosatte Mand end den, der kommer længere borte fra; men det er ogsaa den Sidste, fra hvem Overtrædelsen snarest kan ventes. Det ulovlige Fiskeri er i Almuens Ømdømme stillet omtrent paa samme Trin som ulovlig Jagt og Smugleri; det vides at være en Lovovertrædelse, men udvædes, stundom endog uden Fordel, som noget Ridderligt. Altsaa: et Politi paa Landet bliver ubequem paa Vandet; det, som her skal udrette Noget, maa organiseres efter Forholdene og betjenes ved Mænd, der ere fortrolige med Søen og Fiskerieringen, som have deres egne velsejlede Fartøjer m. v., der kunne gjenstøde og affjære Undvigeller for derpaa at slaa ned med Sikkerhed.

Stedestomindre fandt Kommissionen af 1850, uagtet den nys udtalte Anskuelse havde begyndt at vinde Anerkjendelse, Betænkkelighed ved at tilraade Oprettelsen af en særegen Kontrol, men foreslog, at enhver som i Havets Lob vilde bruge et hvilket som helst Redskab, skulde anmeldte dette i Kjøbstæderne for Politimestrene og paa Landet for Sognefogderne under Politimestrens Overopsyn; naar Redskabet da ved Forevisningen fandtes lovligt, skulde der meddeles Foreviseren et Bevis, der skulde følge med Redskabet. En paafølgende i 1855 nehsat Kommission erkjendte vel det Henføgtsmæssige i dette Forslag, men udtalte dog Tvivl om derved vilde opnaas nogen tilstrækkelig Kontrol; det er derimod denne Kommissions Fortjeneste, at den varmt anbefalede Dannelsen af et særligt, med den fornødne Myndighed og Styrke udrustet Tilsyn, som virkelig har det i sin Magt ved idelig, endog om Natten, at besøge Fjorden og tilse de anvendte Fiskeredskaber at kunne opdage Ulovligheder og foranstalte dem paatalte. Samme Kommission henledede derhos Opmærksomheden paa den Gavn, som en saadan særlig Kontrol vilde kunne stifte ved aarlig at give Oplysninger af statistisk Interesse om de Fiskendes Antal, de brugte Redskaber, Udbyttet m. m. — et Hjælpeniddel ved Udarbejdelsen af Love, hvorpaa nærværende Udvalg ikke har undladt at lægge tilbørlig Vægt under dets Forhandlinger, se Prot. S. 3, 2 Sp., 4, 1 Sp., 15, 2 Sp., m. fl. Grundet paa de 2 nysnævnte Kommissioners, men navnlig den sidste Forslag, udkom Lov 29de Decbr. 1857, som efter at Amtsraadene i Aalborg, Åhised og Ringkjøbing havde anbefalet, men de i Hjørring og Viborg fravaaded særlig Kontrol, i §§ 30 og 40 bestemte, at der ved Siden af Politimestre og Sognefogder med Limfjordsfiskeriet skulde føres Tilsyn af 1 Kontrollør med 2 Assistentter og 4 Koerfarle, Alle edsoorne, antagne paa Opfølgelse og tillagte Politimyndighed.

Med denne Bestemmelse har man Grund til at sige, at Limfjordslovgivningen havde faaet, hvad den manglede, og da Loven af 1857, tilbørlig drøftet, udgik fra Lovgivningsmagten som Udbytte af en omtrent 200aarig Erfaring, efter omhyggelig Overvejelse af sag- og lokalnydige Mænd,

*) Formanden har i Sommer faaet Meddelelse fra en Herredsfoged i Sjælland, for hvem det anmeldtes, at der under hans Jurisdiktions Kist drevs ulovligt Fiskeri med Drivvaad, at han strax begav sig til Anmelderen, men at denne af Frygt for Overlast nægtede at ro ham ud til de formentlige Overtrædere.